

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31141/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Ристић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2247/23 од 05.09.2023. године, у седници одржаној 18.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2247/23 од 05.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3358/19 од 22.01.2021. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништаво поравнање закључено дана 28.10.2009. године, на рочишту за главну расправу, у поступку Р 745/09, који се води пред Општинским судом у Нишу, између АА и ВВ и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 70.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2247/23 од 05.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужилац је 21.06.2019. године поднео тужбу ради утврђења ништавости закљученог поравнања. У тужби није означена вредност предмета спора, нити је то

учињено до окончања поступка пред првостепеним судом. Судска такса на тужбу и првостепену пресуду одређена је у вредности од 1.900,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Међутим, у имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 95/18), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

У конкретном случају, ради се о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у коме је вредност предмета спора одређена у складу са чланом 28. Закона о судским таксама, што представља износ од 15.000,00 динара, при чему налог за плаћање судске таксе на тужбу и првостепену одлуку од 1.900,00 динара одговара износу који се плаћа на вредност предмета спора до 10.000,00 динара, а према Тарифном броју 1. тачка 1. Закона о судским таксама.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена сходно члану 403. став 3 ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић